

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.35.343/2017/7. szám

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Horváth
Tamás előadó bíró,
Dr. Dobó Viola bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. PhD Rácz Zoltán ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. Kőszegi Márk jogtanácsos

A per tárgya: házi segítségnyújtás 2014. évre szóló költségvetési
támogatása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Miskolci Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság 10.K.27.538/2016/12. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
10.K.27.538/2016/12. számú ítéletét és az alperes KINCSTK/9830-
2/2016. számú határozatát - az elsőfokú közigazgatási határozatra
is kiterjedően - hatályon kívül helyezi és az elsőfokú
közigazgatási szervet új eljárásra kötelezi;
- kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon
belül 100 000 (egyszázezer) forint elsőfokú- és 50 000
(ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az 1 500 000 (egymillió-ötszázezer) forint elsőfokú és 70 000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes fenntartója a F. Községi Központ Szolgálatnak és a F. Szociális Szolgálatnak, amelyek szociális étkeztetést és házi segítségnyújtás szolgáltatást biztosítanak. Működési engedélye, illetve a szolgáltatói nyilvántartásba történő bejegyzés alapján a F. Községi Központ Szolgálat által ellátható és a finanszírozási rendszerbe befogadott személyek száma 1801 fő. A F. Szociális Szolgálat esetében ugyanez a létszám 850 fő.
- [2] A felperes, mint fenntartó által igényelt állami támogatás 2014. évre vonatkozóan szociális étkeztetési jogcímen 11 072 000 Ft, házi segítségnyújtás jogcímen 116 000 000 Ft, összesen 127 072 000 Ft volt. Lemondás, majd fenntartói elszámolás nyomán szociális étkeztetés jogcímen 6 427 296 Ft, házi segítségnyújtás jogcímen 124 243 250 Ft, összesen 130 670 546 Ft került megállapításra.
- [3] A hatósági ellenőrzés során 112 fő házi segítségnyújtásban részesült személyt hallgattak meg tanúként, melyről az alperes a felperest nem értesítette, továbbá 2015 októberében 9 fő gondozó személy meghallgatására került sor szintén tanúként, mely meghallgatáson a felperes jogi képviselői jelen voltak.
- [4] Ezt követően összefoglaló jegyzőkönyv készült a helyszíni ellenőrzésről, melynek tanúsága szerint a felperest szociális étkeztetés címén a támogatás megilleti, azonban házi segítségnyújtás jogcímen a felperes állami támogatásra nem jogosult.
- [5] A jegyzőkönyvre a felperes észrevételt terjesztett elő, amit az elsőfokú hatóság nem fogadott el.
- [6] Az alperes Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Igazgatósága 2016. február 18. napján kelt BOR-AHI/228-4/2016. számú határozatával a felperest az általa 2014. január 1-től 2014. december 31. napjáig terjedő időszakra a Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény (a továbbiakban: 2014. évi Kvtv.) alapján igénybe vett támogatások elszámolásának jogszerűségére irányuló hatósági ellenőrzés megállapításai alapján a 2014. évi Kvtv. 2. sz.

melléklet III.3.d) alpont szerinti házi segítségnyújtás jogcímén 124 243 250 Ft visszafizetésére kötelezte. Megállapította továbbá, hogy 2016. február 18. napjáig 7 748 481 Ft ügyleti kamat, míg 2016. február 19. napjától a visszafizetés napjáig a felperes által megállapítandó ügyleti kamat fizetési kötelezettség terheli.

- [7] Indoklásában előadta, hogy megállapításra került, miszerint több esetben került gondozási napló kiállításra olyan személyek részére, akik bizonyos időszakban nem álltak a szolgáltató alkalmazásában. Ebből adódóan a gondozási naplók nem alkalmasak a tényleges állapot megállapítására, így azokból tényleges ellátotti létszámot sem lehet hitelt érdemlően megállapítani. Hivatkozással az egyházi és nem állami fenntartású szociális gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltató intézmények és hálózatok állami támogatásáról szóló 489/2013. (XII. 18.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Átr.) 23. § (1)-(3) bekezdésére megállapította, hogy a felperes házi segítségnyújtás jogcímén támogatásra sem 2014-ben, sem 2015-ben nem jogosult.
- [8] A fenti határozattal szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő, melyhez csatolta az általa megnyilatkoztatott ellátottak teljes bizonyító erejű magánokirati formában tett nyilatkozatait.
- [9] Az alperes 2016. május 20. napján a KINCSTK/9830-2/2016. számú határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta. A jogosulatlanságnak az elsőfokú határozathoz képest azonos kifejtése mellett a hatóság hangsúlyozta, nem vitatja, hogy vannak elszámolható napjai a felperesnek, azonban nem hagyható figyelmen kívül az a tény, hogy az elszámolható napok nem számolhatók el megfelelő bizonylatok nélkül. Az állami támogatás szempontjából figyelembe vehető a papír alapú dokumentáció, házi segítségnyújtás esetén a gondozási napló, továbbá ezzel összhangban lévő, de legalább a gondozási naplóban szereplő adattartalommal bíró elektronikus KENYSZI nyilvántartás alapján lehet jogosult a felperes állami támogatásra.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [10] A másodfokú határozattal szemben a felperes terjesztett elő keresetet, amelyben kérte a határozatnak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését. Állítása szerint a hatóság nem vette figyelembe az összes körülményt és valós tényeket, amely alapján legfeljebb csak részben lehetett volna a támogatást visszakövetelni a felperestől. Álláspontja szerint a hatóság jogszabálysértést követett el, amikor a gondozottakkal készített nyilatkozatokat a tartózkodási helyükön vette fel, és amikor ezen meghallgatásokról az ügyfelet nem értesítette. Ezzel megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.)

47. § (4) bekezdését, továbbá 49. § (1) bekezdését.

[11] A felperes kifogásolta, hogy a tanúk többsége abban a téves feltevésben volt, miszerint a megjelent jogi képviselő őket is képviseli. Kifogásolta, hogy az alperes nem vizsgálta meg az összes bizonyítékot.

[12] Előadta, hogy azonos tényállás mellett tudomása szerint a Baptista Szeretetszolgálatot csak az övéhez képest töredék összeget kitevő összeg megfizetésére kötelezték. Ez az eljárás sérti a Ket. 2. § (2) bekezdését.

[13] Az alperes érdemi ellenkérelmében kérte a felperes keresetének elutasítását. Álláspontja szerint a hasonló ügyeken hozott eltérő döntések nem sértik az egyenlő bánásmód követelményét.

Az elsőfokú ítélet

[14] A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.538/2016/12. számú, 2017. április 12-én kelt ítéletében a felperes keresetét elutasította. A bíróság a felperes eljárási kifogásai közül azt tartotta alaposnak, hogy a felperes által fellebbezéséhez csatolt bizonyító erejű magánokirattal kapcsolatban az alperesi álláspont a másodfokú határozat indokolásából nem tűnik ki. Ennyiben tehát az alperes indokolási kötelezettségének nem tett eleget.

[15] A bíróság a hatóság által történt idézés módját jogszerűnek tartotta. Ugyanakkor megállapította, hogy a meghallgatásokról az alperes nem értesítette a felperest, holott ez a Ket. 49. § (1) bekezdése értelmében kötelezettsége lett volna.

[16] A bíróság annyiban is megállapította az eljárási szabálysértést, hogy a tanúmeghallgatásról az ügyfelet az alperes nem értesítette.

[17] A bíróság ehhez képest vizsgálta, hogy a felperessel egy időben ellenőrzött Baptista Szeretetszolgálat vonatkozásában az alperes milyen eljárást folytatott. Megállapította, hogy az alperes megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, amikor hasonló tényállást tekintve a Baptista Szeretetszolgálatot illetően más határozatot hozott. Ugyanakkor hivatkozott az 1/2002. KJE határozat 2. pontjára, amely szerint az ügyfél egyenlősége alapelvének érvényesülése nem járhat azzal a következménnyel, hogy a jogalkalmazó korábbi téves jogértelmezésen alapuló gyakorlatát ne változtathatná meg. A Baptista Szeretetszolgálattal kapcsolatban folytatott eljárás tekintetében a megkülönböztetést a bíróság nem tartotta helytálló hivatkozásnak, szerinte az egyenlő bánásmód követelménye nem sérült.

[18] Összességében az eljárási szabálysértések tekintetében az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy azok az ügy érdemére nem hatottak ki, ezért a továbbiakban az ügy érdemével kapcsolatos jogszerűségi kérdéseket vizsgálta a bíróság.

[19] Az érdemi kifogásokat illetően a bíróság úgy foglalt állást, hogy a kiegészítő támogatást érintő jogszabálysértés nem alapozza meg a normál támogatás visszafizetésére kötelezést. E tekintetben jogszabálysértést nem állapított meg. Az Átr. 23. § (1) bekezdése értelmében a támogatás jogosulatlan igénybevétele minősül a b) pont szerint, ha a támogatásra való jogosultság jogszabályi feltételei az a) pontban foglalt eseteken túl nem teljesülnek, vagy azok teljesülése a jogszabályban meghatározott módon nem igazolható. A (3) bekezdés értelmében a támogatás jogosulatlan igénybevétele, vagy a (2) bekezdésben foglaltaktól eltérő felhasználása esetén a fenntartó a támogatást, vagy annak egy részét az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló kormányrendeletben meghatározottak szerint ügyleti kamattal növelt összegben köteles visszafizetni. E szerint a kiegészítő támogatás visszakövetelésének önmagában is helye lehet az alaptámogatásra való jogosultság fenntartása mellett.

[20] Összességében a bíróság megállapította, hogy az alperes eljárása az ügy érdemét érintően jogszerű, az eljárásjogi szabálysértések pedig az ügy érdemére nem hatottak ki. Mindezek alapján a felperes keresetét elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[21] Az ügyben a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Ebben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és akként való megváltoztatását, hogy a kereseti kérelemnek a Kúria adjon helyt.

[22] A felperes szerint jogi képviselője az eljárásban egyetlen tanúnak sem látta el a jogi képviseletét, kizárólag az ügyfelet képviselte. Az elsőfokú bíróság e tekintetben megsértette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. §-át.

[23] Kifogásolta, hogy a bíróság az általa becsatolt bizonyító erejű magánokiratokat bizonyítékként nem értékelte. A felperes kifogásolta, hogy az alperesnek nem lehetett tudomása a tanú koráról és állapotáról. Egyetért a bíróság megállapításával, kifogásolta, hogy a tanúk meghallgatásával kapcsolatos értesítést részére nem küldték meg.

[24] A felperes egyetértett a bíróság azon megállapításaival,

amelyek eljárási szabálysértéseket állapítottak meg, azonban úgy foglalt állást, hogy ezek az eljárás érdemére kihatottak, tekintettel arra, hogy lényegében a bizonyítási eljárástól zárták el őt ezek a jogszabálysértések.

[25] Az érdemi kérdéseket illetően a felperes vitatta az ítéletben a jogértelmezést, így az Átr. 23. § (3) bekezdése alapján az egyházi jogi személy által igénybe vett „normál” támogatás és kiegészítő támogatás bíróság szerinti elválasztását. A felperes szerint ez az értelmezés nem következik a hivatkozott bekezdésből. Az Átr. ugyanis két támogatást említ, a felperes az egyiket vette igénybe, továbbá a hivatkozott bekezdés nem tesz különbséget egyházi jogi személyek és nem állami fenntartású intézmények között. A bíróság a felperes szerint tehát tévesen értelmezte az Átr. 23. § (3) bekezdését.

[26] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] A felülvizsgálati kérelem megalapozott.

[28] A Pp. 275. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban nincs helye a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének. A Pp. 275. § (2) bekezdése szerint a jogerős ítélet a rendelkezésre álló iratok alapján a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem keretei között vizsgálható felül.

[29] Az ügy központi kérdése a kereseti és felülvizsgálati kérelem alapján az, hogy a megállapított eljárási szabálysértések érintik-e az ügy érdemét (I.), továbbá a megállapított jogsértések részleges felelősség megállapítását lehetővé teszik-e, és ha igen, az jellegében miben áll (II.).

I.

[30] Az elsőfokú bíróság a közigazgatási eljárás több pontján jogszabálysértést állapított meg.

[31] Először is abban a tekintetben, hogy a tanúmeghallgatások idején a felperesnek és a gondozói tanúknak ugyanazok voltak a képviselői. A bíróság szerint a másodfokú hatóság ezt az eljárási szabálysértést elismerte, ezért ezzel kapcsolatban további kifogásnak helye nincs. A felperes felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozik, hogy képviselője egyetlen tanú képviselőjét sem látta el. A Kúria szerint a jogsértés megáll a Pp. 206. §-a alapján, mivel iratokkal ez az állítás nem támasztható alá. Ellentétben az elsőfokú ítélet indokolásával, ennek a körülménynek az ügy érdemére

van kihatása, hiszen ha a gondozói tanúk képviselőüket illetően tévedésben voltak, illetve véleményük nem volt minden tekintetben befolyásmentesnek tekinthető, akkor a felvett vallomások a bizonyítás során nem lettek volna figyelembe vehetők. Nem változtat ezen a követelményen az, hogy esetleg más tanúvallomásokból még levonható lenne a későbbi következtetés, ha az hangsúlyozottan a többféle bizonyíték egymást erősítő voltára épül. A Kúria ezen a ponton ezért azzal állapítja meg az eljárási szabálysértésnek az ügy érdemére való kihatását, hogy figyelemmel kell lenni a következőkre is.

[32] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes határozata nem tartalmazza a felperes által becsatolt bizonyítékokkal kapcsolatos értékelését, ami a Ket. 72. § (1) bekezdés eb) pontjába ütközően jogsértő. Az alperes szűrőpróbaszerűen vett tanúvallomások többsége alapján szerzett információjából vonta le azt a következtetést, hogy az ellátás egésze szabálytalan volt. Nem vitatta ugyan, hogy a felperes végzett gondozói tevékenységet, azonban a feltárt szabálytalanságokból megalapozottan levonhatónak tartotta a támogatás egészének visszafizetésére irányuló jogkövetkezmény alkalmazását. Tekintettel arra, hogy 65 fő meghallgatott tanúvallomására alapulóan vontak le következtetést több mint 800 ellátottra irányuló tevékenységről, a felperes által teljes bizonyító erejű magánokiratban csatolt nyilatkozatok értékelése, azok esetleges hiányosságának vagy figyelembe nem vehetőségének ellenbizonyítására mindenképpen szükség lett volna a tényállás felderítéséhez. A Kúria tehát ezen a ponton sem ért egyet az elsőfokú bírósággal, mikor e körülményt az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabálysértésnek tartotta. A fél által felajánlott bizonyíték értékelésének nem jogszerű mellőzése a bírósági eljárásban a Pp. 206. § sérelmére vezet. Így a felperes jogai sérültek, aminek kihatása a Pp. 339. §-a alapján ügydöntő is lehet.

[33] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a tanúmeghallgatásokról nem értesítette a felperest, amivel megsértette a Ket. 49. § (1) bekezdését. A felperes felülvizsgálati kérelmében ezzel kapcsolatban kifogásolta azt is, hogy a tanúkat tartózkodási helyükön hallgatták meg, előzetes megkeresési kísérlet nélkül. Ha ezt a körülményt önmagában nem is, az értesítés elmaradását azonban a Kúria is jogsértőnek tekinti. Különösen az előbbiekkal együtt ez olyannak minősül, ami az ügy érdemére kihat, hiszen így korlátozásra került a felperes ügyféli joga.

[34] Összességében tehát a fent, megállapított eljárási szabálysértéseket, egymást erősítve, a Kúria együttesen az ügy érdemére kihatónak tekintette. Egyetértett a felperes álláspontjával, hogy ezáltal kizárták őt a bizonyítási eljárás egy részéből.

[35] Az elsőfokú bíróság nem ítélte meg eljárási szabálysértést annak a felperesi érvek a szellemében, hogy az alperes a teljesen hasonló támogatás-felhasználási ügyben csak a tételesen megállapított jogszerűtlenségek tekintetében állapított meg jogosulatlanságot a Baptista Szeretetszolgálat vonatkozásában. A Kúria rámutat, hogy ennek az ügynek a megítélése nem vonható jelen ügy eljárása körébe.

II.

[36] Az ügy érdemét illetően az elsőfokú bíróság egyidejűleg helyesen állapította meg, hogy az alperes hivatkozása a Kúria Kfv.IV.35.385/2013/4. számú ítéletére nem helytálló. Abban az ügyben: „A felperes felülvizsgálati kérelme alapján abban kellett állást foglalni, hogy a szociális szolgáltatót fenntartó működési engedélyének megfelelő tevékenysége melletti számviteli, nyilvántartási és adatszolgáltatási hiányosságok, jogsértések eredményezhetik-e az adott költségvetési évben az állami támogatás egészének elvonását. Másképpen megfogalmazva: részben jogsértő magatartás eredményezheti-e a tényszerűen nyújtott szociális, gondozó tevékenység állami támogatásának szankciószerű elvonását.” Ott azonban költségvetési szempontú ellenőrzést és hatósági eljárást folytattak le a felperes állami forrásokat felhasználó tevékenységére. A normatíva működési engedélye szerinti feladatai ellátására fordítása ezt a generális hiányosságot részben sem pótolhatta.

[37] Jelen ügyben azonban az ellenőrzés tárgya és a választott ellenőrzési módszer más. Itt nem költségvetési, hanem normatíva-felhasználás szabályszerűségére irányuló (esetenkénti) vizsgálatot folytattak.

[38] A szűrőpróbaszerű, teljesítés-ellenőrzés továbbá célzott kiválasztáson alapult, nem statisztikai véletlenszerű mintavételen. Tehát az összes gondozott (az ún. statisztikai sokaság) ellátására ebből mértékadó következtetés megalapozottan nem volt levonható. Különösen akkor nem, ha más egyedi példákra további ellentétes tartalmú bizonyítékok rendelkezésre állnak. Következésképp a feltárt hiányosságok érvényességi körének kiterjesztése az egész ellátási tevékenység jogszerűtlenségére külön igazolást igényelt volna - ami nem történt meg.

[39] A Kúria egy másik a felek által nem hivatkozott ügyben hozott, Kfv.IV.35.158/2017/3. számú ítélete a humán szolgáltatási normatív támogatás felhasználásának jogszerűségét ugyancsak az ellenőrzés módszere alkalmazhatóságának keretei között értékelte. A Kúria ott is kifogásolta az ellenőrzés által talált esetekből való következtetés kiterjesztését az egész állomány ellátásának megítélésére, mert arra a választott, egyedi eseteket példálózva

kiemelő kontrolltechnika mellett megalapozottan nem lett volna mód.

[40] Jelen esetben természetesen lehetett volna más ellenőrzési módszertant követni a minta alapján tett általánosítás védhető formájára. Nem ilyen azonban a tanúk esetleges, avagy éppenséggel célzott kiválasztása, amelyik azért nem ad okot általánosításra, mert az ellenérdekű fél más ugyanilyen módon előadott ellenpéldákkal az automatikus kiterjesztést cáfolhatja. Az adott ügyben is ez történt, amiért különösen aggályos ennek a bizonyítási anyagnak az értékelés során való figyelmen kívül hagyása. A jelen közigazgatási eljárásban az alkalmazott ellenőrzési módszer, azon belül is magának a megállapítások általánosításának alkalmazott elve tehát kifogásolható, mivel az jelen tényállás keretei között a Ket. 50. § (1) bekezdésének, valamint 72. § ea) és eb) pontjának, a bírósági eljárásban pedig a Pp. 206. § (1) bekezdés, továbbá a 339. § (1) bekezdésének sérelmére vezetett. A bizonyítási eljárás szabályainak megsértése az alperes eljárásában egyértelműen az ügy érdemére kihatónak kellett, hogy minősüljön.

[41] A jogi helyzet további megállapítása ugyancsak szükséges a bizonyítási kérdés további, tételes szabályozás szerinti megítéléséhez.

[42] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában, követve az alperes érvelését, az Átr. 23. § (3) bekezdésére hivatkozással utalt arra, hogy a támogatás jogosulatlan igénybevétele vagy felhasználása esetén a fenntartó a támogatást vagy annak egy részét ügyleti kamattal növelt összegben köteles visszafizetni. A támogatás fogalmát illetően az Átr. 1. § i) pontja ad eligazítást, miszerint a központi költségvetésről szóló törvényben a szolgáltatások működéséhez biztosított támogatás, valamint az egyházi kiegészítő támogatás tartozik alapvetően ebbe a körbe. A 2014. évi Kvtv. 34. §-a tartalmazza a támogatás formáját, közte az Átr. szerinti meghatározásnak megfelelő kiegészítő támogatást is külön. A Kúria értelmezése szerint a támogatást és a kiegészítő támogatást külön-külön támogatási egységként kell értelmezni. Ezt látszik alátámasztani a Kvtv. 34. § (4) bekezdése azzal, hogy az egyházi jogi személy a kiegészítő támogatást köteles elkülönítetten nyilvántartani. Eszerint a fenntartói támogatásra és a kiegészítő támogatásra egyaránt lehet részleges visszafizetési kötelezettség megállapítva jogosulatlan felhasználás esetén. Nem vonható le olyan következtetés, hogy jogosulatlanság esetén mindenképpen teljes körűen lenne a hátrányos jogkövetkezmény alkalmazandó egyik vagy másik támogatás tekintetében.

[43] A Kúria osztja a felülvizsgálati kérelemben kifejtett felperesi álláspontot, miszerint az Átr. hivatkozott rendelkezésének jogszerű értelmezése az, hogy részleges felelősség megállapítására a normatív támogatás tekintetében a kiegészítő támogatás figyelembe

vétele nélkül is sor kerülhet. A bizonyítási eljárás során a részlegesség tételes mértéke határozandó meg. Ha tehát egyes gondozási esetek alapján megállapítást nyertek eseti hibák, azok további bizonyítás hiányában nem terjeszthetők ki automatikusan a feladatellátás egészére, annak teljes körű szabálytalanságát tételezve, tekintettel különösen arra, hogy a gondozási tevékenység ténylegessége amúgy összességében nem vitatott.

[44] A jogerős ítélet a fentebb kifejtettek szerint bizonyult jogszabálysértőnek, ezért a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján azt, valamint az alperes jogszabálysértő határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az ügyben eljáró elsőfokú közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte.

[45] A Kúria az elsőfokú eljárás költsége megállapítása során észlelte az elsőfokú ítéletben a felperes illetékmentességének figyelmen kívül hagyását az illethekekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1)-(2) bekezdése értelmében.

[46] A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóságnak a bizonyítás eljárás hibáit - szükség szerint eljárási cselekmények megismétlése mellett - ki kell küszöbölnie, továbbá a felperes bizonyítékait tételesen értékelnie kell.

[47] Amennyiben a támogatás felhasználása nem teljes körűen jogellenes, akkor a bizonyított jogellenesség mértékének megfelelően kerüljön sor a jogszabály szerinti jogkövetkezmények alkalmazására.

[48] A hatósági ellenőrzés alkalmazott módszere esetén az egyes feltárt szabálytalan eseteknek megfelelő számban lehet csak jogellenességet megállapítani. Az ellátás egészére következtetések csak másik módszer alkalmazása mellett, azaz szabályos mintavétel (mikor minden egyes ellátottnak azonos esélye van a mintába kerülésre) alapján vonhatók le. A szűrőpróbaszerű, azaz irányított kiválasztás erre a célra, külön kifejtett indokolás nélkül, nem alkalmas.

Az döntés elvi tartalma

[49] Az állami normatíva felhasználásának hatósági ellenőrzése során a feladatellátás szűrőpróbaszerű, illetve célzott kiválasztáson alapulóan nem teljes körben végzett teljesítés-ellenőrzése alapján, csak az egyedi esetek során lefolytatott bizonyítás szerint, kifejezetten a vizsgált körre nézve vonhatók le megalapozott következtetések. Az összes gondozott ellátására, azaz a tevékenység egészére, önmagában mértékadó megállapítások ebből még nem

feltétlenül következnek. Más egyedi példákra vonatkozó bizonyítékok értékelése ezért az így lefolytatott bizonyításra hivatkozással nem mellőzhető. Ezen ellenőrzési módszer alkalmazása mellett tehát az ellátási tevékenység egésze jogszerűtlenségének megállapítása külön további igazolást igényel.

Záró rész

[50] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a felperes indítványára a Pp. 274. § (2) bekezdése alapján tárgyalás tartásával bírálta el.

[51] A felperes pernyertességére tekintettel, valamint figyelemmel a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. §-ára is, az alperest kötelezte a felperes perköltségeinek megfizetésére.

[52] A kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § a) pontja értelmében, valamint figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-ára is, az állam viseli.

[53] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

, 2018. június 5.

**Dr. Balogh Zsolt s. k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás s. k.
előadó bíró, Dr. Dobó Viola s. k. bíró**